

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

881. An unio sit accessoria, an principalis; unde in dubio præsumatur, &
ex quo dignoscatur.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

unum beneficium, & unum ministerium. De quo modo fit mentio in c. decimas. 16. q. 1. Azor loc. cit. Gonz. loc. cit. n. 28. (qui etiam hoc exemplificat in duabus Parochiis viciniis, & distinctis ob bellum unitis, ut ex duabus jam sit facta una, & in dignitatibus ex duabus factis una) Garc. cit. c. 12. n. 6. Castrop. (qui tamen duo posteriores hunc modum parum frequentem esse dicunt) adeoque communicent privilegia bona, consuetudines ad invicem, sive privilegia & jura data uni spectant hoc ipso ad alterum, seu competunt & alteri, Gonz. cit. n. 28. & fufus n. 55. Garc. n. 10. & sic fiat retentio privilegiorum utriusque in uno, Gonz. cit. n. 55. Et si forte haec consuetudines vel privilegia sine contraria, meliora & favorabiles conserventur. Garc. cit. n. 10. Atque in hoc casu hujus unionis durarum Collegiarum Canonici, qui sunt in una Ecclesia, etiam esse Canonicos in alia illa Ecclesia, tradunt Garc. cit. c. 12. n. 11. citans Per. de Perul. tr. de union. c. 1. n. 6. & c. 2. n. 3. Caccialup. &c. Azor cit. q. 2. qui etiam addit, utriusque Ecclesie (intellige, dum Cathedrales sunt) Canonicos jus habere, Episcopum eligandi, & negotia communiter expediendi. Verum de hac specie unionis dicit Castrop. loc. cit. esse, non tam beneficiorum unionem, quam illorum extinctionem, & novam beneficiorum erectionem.

Quæstio 881. Vno, num sit accessoria, an principalis, unde in dubio presumatur, & ex quo dignoscatur?

1. Respondeo ad primum: In dubio, & ubi non constat clare de contrario, semper presumendum, unionem factam esse aquae principaliter, & non accessoriæ, seu subjectivæ; cum haec reputetur odiosa. De quo q. seq. Card. de Luc. de regular. d. 25. n. 4. Carol. Anton. de Luc. in observacione ad annot. 8. §. 1. To. 2. Ventriglia. n. 1. citans Gratian. discep. for. discep. 893. Gonz. gl. 5. §. 7. n. 134. citans Abb. inc. exsipa. 1. §. quia vero, de prob. n. 4. Rebuff. in pr. tit. de union. n. 20.

2. Respondeo ad secundum: Ad dignoscendum vero, num facta censeatur accessoriæ, vel aquae principaliter, imprimis inspicendum est tenor unionis. Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 1. n. 11. Garc. cit. c. 12. n. 5. Gonz. loc. cit. n. 128, citans Rebuff. ubi ante. n. 19. Hojed. de incompat. benef. p. 2. c. 3. n. 5. Felin. in c. in nostra. derescrip. n. 30. Et sic Ecclesiam judicari unitam accessoriæ per verba: Ecclesiam vel beneficium illi beneficio unius, amittimus, incorporamus; ait Carol. Anton. de Luca. loc. cit. n. 3. Castrop. Garc. loc. cit. Econtra vero iudicari duo aquae principaliter unita, si dicatur: illud & illud beneficium unius; ait Castrop. & Garc. ll. cit. Si autem ex lectura, seu literis unionis dignosci id nequeat, attendendum, quodam ex beneficiis invicem unitis, sit magis, quod minus dignum; cum minus dignum presumatur semper esse unitum accessoriæ, & non aquae principaliter magis digno, ita ut magis dignum trahat ad se minus dignum. Castrop. loc. cit. Gonz. loc. cit. n. 129. citans c. quod in dubio, de consecrat. Eccles. §. 1. tu. Quodsi autem non appareat, quod sit magis dignum, recurrentem est ad denominationem, sive attendendum, num ex uno beneficio tantum proveniat denominatio, & illud judicabitur principale unitum, alterum unitum accessoriæ; cum semper a digniore & potiore fiat denominatio.

Castrop. loc. cit. Gonz. loc. cit. n. 134. citans Felin. in c. translato, n. 6. in fine. Put. decis. 442. n. 4. l. 1. Ac deinde attendenda observantia; hac enim tanquam optima legum interpres, removebit hac in parte dubium. Castrop. loc. cit. Gonz. loc. cit. n. 135. citans Card. Paris. conf. 35. n. 20. l. 1. Mandol. ad reg. 29. q. 2. n. 3. & 4. Cessantibus autem his omnibus, presumendum, ut dictum, unionem factam aquae principaliter; cum semper sumi debet presumptio, ut titulus beneficij conservetur, non extinguatur. Castrop. loc. cit. Gonz. n. 134. Illud etiam observandum ex Card. de Luca de regular. d. 25. n. 4. quod non omnis actus, qui superioritate aliquam, vel respective subjectionem importat, denotet hunc effectum unionis subjectivæ; cum ad protectionem, vel jurisdictionem, ad tributum vel censuationem id referri possit, citra omnem etiam unionem.

3. Advertendum etiam est, quod tradit Garc. loc. cit. n. 57. & ex eo Castrop. loc. cit. n. 12. contra Nav. conf. 14. n. 4. dereb. Ecclesie, nempe quod annexio praebenda Canonicalis facta dignitati, Personati seu officio ejusdem Ecclesie, eti videtur facta accessoriæ, tamen non fiat per viam incorporationis & suppressionis, sed uti duo beneficia obtineantur; cum ad hunc effectum fiat ista unio, ut obtinens dignitatem, & praebendam illam, sit dignitas inter dignitates, & Canonicus praebendatus inter Canonicos, conservato numero Canonicorum & praebendarum; & tanquam Canonicus habeat vocem in Capitulo; quod signum manifestum ait Castrop. unionem illam reipsa non esse accessoriæ, sed principalem; idque a fortiori ex eo constare, quod, cum alia simili Praebenda sit incompatible. Unde & collatio Praebenda Penitentiarii spectet ad collationem illorum, ad quos antea spectabat, eti provisio officii Penitentiarii, cui illa annexa, ut Trid. sess. 24. c. 8. spectet ad Episcopum solum. Garc. loc. cit. n. 58. Verum & in hoc multum spectanda consuetudo, dum dantur Parochi, qui in vicina, vel etiam eadem Collegiata sunt Canonici, absque suppresso vere Canonicatu, & absque eo, quod vocem habeant in Capitulo.

Quæstio 882. An unio sit favorabilitas, at vero odiosa?

1. Respondeo primò in genere: Uniones de jure communi esse odiosas, & restringendas, quia per illas diminuitur cultus Divinus; & quia unio duorum beneficiorum, & Ecclesiarum est contra ius commune, cum qualibet Ecclesia debat suum proprium habere Rectorem. c. nonnulli. de cleric. non resid. & regulariter una Ecclesia non est ancilla alterius (quod tamen posterius magis concernit in specie unionem subjectivam) Alphon. Soto, seu Glossator antiquus apud Chok. ad reg. Cancell. de union. revocat. n. 1. 2. 3. Card. de Luca de Parochia. d. 37. n. 42. & d. 35. n. 12. ubi simpliciter, quod unio in jure dicatur odiosa. Item de benef. d. 19. n. 13. ubi ait: materia unionis est odiosa, & strictè intelligenda: Item, unio odiosa reputatur, & in ea strictè a rigorose proceditur.

2. Respondeo secundò: Unio aquae principalis, seu jure coequali est magis favorabilis, & minus prejudicialis, quam accessoriæ, seu subjectivæ. Carol. Anton. de Luca loc. cit. n. 1. Card. de Luca ad Trid. d. 8. n. 30. & de Regular. d. 25. n. 4.

Quæ-